

Woerden, 29 mei 2019

Betreft: Ongevraagd advies verordening jeugdhulp Stichtse Vecht 2019

Geachte raadsleden en college,

Maandag 3 juni is de verordening jeugdhulp 2019 geagendeerd als bespreekstuk bij de raad. UW Ouderplatform wil u een aantal belangrijke aandachtspunten meegeven zodat gezinnen die gebruik maken van jeugdhulp niet in de knel komen.

Stichting UW Ouderplatform, een regionaal platform van ouders met o.a. jeugdhulp, wordt bij heel wat beleidsontwikkeling actief betrokken door gemeente Stichtse Vecht. Helaas zijn we op geen enkele wijze benaderd om te adviseren over de ontwikkeling van deze verordening jeugdhulp. Hierdoor is er wat ons betreft onvoldoende invulling gegeven aan de kaders van huidige verordening jeugdhulp en hebben groepen cliënten die wij vertegenwoordigen geen inspraak gehad.

Het college stelt cliënten en vertegenwoordigers van cliëntgroepen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende jeugdhulp te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende jeugdhulp, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen. (Bron [art. 11.2](#) verordening jeugdhulp Stichtse Vecht, Weesp, Wijdemeren 2015)

Afgelopen week werden we verrast door de nieuwe verordening en hebben we alle opmerkingen en vragen voor u geïnventariseerd, zie bijlage. We komen tot de conclusie dat er nog knelpunten in de verordening zitten en vragen u dringend aandacht voor deze ontstane situatie en de inhoudelijke gebreken in de verordening.

Voor eventuele vragen kunt u mij bereiken per mail nely@uwouderplatform.nl

Met vriendelijke groet,

Nely Sieffers

Voorzitter

Stichting UW Ouderplatform

Bijlage 1: Overzicht met opmerkingen over de verordening jeugdhulp 2019

BIJLAGE 1 OVERZICHT MET OPMERKINGEN OVER DE VERORDENING JEUGDHULP 2019

Artikel	Onderdeel uit de verordening	Opmerkingen UW Ouderplatform
Art. 1.1.	<p>b. algemene voorziening : jeugdhulpvoorziening op grond van de wet die rechtstreeks toegankelijk is zonder voorafgaand (diepgaand) onderzoek naar de behoeften en persoonskenmerken van de jeugdige of zijn ouders en die bijdragen aan de eigen mogelijkheden, zoals bedoeld in artikel 2 tweede lid van deze verordening;</p> <p>c. andere voorziening : wettelijke voorziening anders dan in het kader van de Jeugdwet, op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen;</p>	<p>In de begripsbepaling wordt algemene en andere voorzieningen gebruikt en bij de uitwerking van de voorziening gaat het alleen over algemene voorzieningen.</p> <p>Dit is verwarrend en vraagt om een aanpassing.</p>
Art. 1.1. f	<p>gebruikelijke hulp : hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van ouders en/of andere verzorgers of opvoeders;</p> <p>Toelichting blz. 15</p> <p>Lid 1 onderdeel h: gebruikelijke hulp Gebruikelijke hulp is de normale, dagelijkse zorg die ouders en/of andere verzorgers of opvoeders vanuit eigen mogelijkheden geacht worden elkaar onderling te bieden. Voor jeugdigen geldt dat ouders de tot hun gezin behorende minderjarige kinderen behoren te verzorgen, op te voeden en toezicht aan hen te</p>	<p>Het kader voor gebruikelijke hulp is in de verordening zeer ruim gesteld en daarmee valt veel niet gebruikelijke zorg onder gebruikelijke zorg. Opvoeden, verzorgen en toezicht kent grenzen tussen wat normaal is en wat boven gebruikelijk is.</p> <p>Er is een kader vanuit de oude AWBZ gebruikt en dat was voor kinderen met een langdurige beperking en gaat niet over veiligheid, opvoeden en psychische gezondheid. Het is belangrijk om een kader te ontwikkelen dat past bij alle kinderen in de jeugdhulp en jeugdbescherming.</p> <p>Er komt nog een uitwerking in de aanvullende regels maar met deze basis krijgt het college/uitvoering veel ruimte</p>

	<p>bieden, ook al is er sprake van een jeugdige met een ziekte, aandoening of beperking. Het betreft hulp op het gebied van persoonlijke verzorging, begeleiding en verblijf.</p> <p>Dit begrip is van belang om te bepalen of jeugdhulp moet worden ingezet voor begeleiding, persoonlijke verzorging en verblijf. Uitgangspunt is dat deze jeugdhulp niet hoeft te worden ingezet voor zover het gebruikelijk is dat, ouders, verzorgers of opvoeders, die tot dezelfde leefeenheid horen, elkaar deze hulp bieden.</p>	<p>voor eigen interpretatie en/of blijft er veel onduidelijkheid.</p> <p>Bij gebruikelijke hulp is ook aandacht nodig voor overbelaste ouders want dan moet in sommige situaties wel een voorziening ingezet worden voor gebruikelijke hulp.</p> <p>Elkaar deze hulp bieden: het gaat hier om ouders in zeer diverse situaties dat kun je niet allemaal met elkaar vergelijken en vraagt om een goede afweging van verschillende factoren die duidelijk moeten zijn.</p>
Art. 1.1. h.	<p>individuele voorziening : op de jeugdige of zijn ouders toegesneden voorziening als bedoeld in artikel 2, derde lid van deze verordening;</p>	<p>Of wijzigen in en/of. Er zijn ook voorzieningen voor ouders en kinderen samen.</p>
1.1. i	<p>jeugdhulpaanbieder : rechtspersoon of natuurlijk persoon die bedrijfsmatig/beroepsmatig jeugdhulp verleent onder verantwoordelijkheid van de gemeente;</p>	<p>Komt niet overeen met de tekst vanuit de jeugdwet, solistische hulpverlener ontbreekt en is o.a. belangrijk voor invulling van PGB hulp.</p> <p><i>jeugdhulpaanbieder:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • 1°. natuurlijke persoon die, het verband van natuurlijke personen dat of de rechtspersoon die bedrijfsmatig jeugdhulp doet verlenen onder verantwoordelijkheid van het college; • 2°. solistisch werkende jeugdhulpverlener onder verantwoordelijkheid van het college; <p><u>Bron art 1.1 jeugdwet</u></p>

Art. 1.1. j	Ondersteuningsplan : (art. 4.1.2. van de wet) Een document waarin de ondersteuningsbehoefte van de jeugdige en/of zijn ouders is vastgelegd, samen met de doelen (beoogde resultaten) en hoe deze te bereiken, evenals de bijdragen die zowel het college als de hulpvrager en zijn sociale netwerk hieraan kunnen leveren.	<p>(art. 4.1.2. van de jeugdwet) gaat over het familiegroepsplan en niet over het ondersteuningsplan en hulpverleningsplan.</p> <p>Is het ondersteuningsplan hetzelfde als een hulpverleningsplan? Zo ja is er voldoende expertise om te bepalen hoe allerlei (zeer)specialistische zorgaanbieders de hulp moeten uitvoeren?</p> <p>De hoe vraag in een ondersteuningsplan gaat meer over welke voorzieningen (sociaal domein breed) of hulpverlener er wordt ingezet, uren of traject en de hulpverlener die dit gaat uitvoeren bepaald in een hulpverleningsplan hoe het concreet ingevuld wordt.</p>
Art. 2	Onafhankelijk cliëntondersteuning Het college zorgt ervoor dat jeugdigen en/of hun ouders een beroep kunnen doen op onafhankelijke en kosteloze cliëntondersteuning, waarbij het belang van de jeugdige uitgangspunt is	Het uitgangspunt is niet alleen de jeugdige maar het hele gezin.
Art. 4	2. De volgende algemene voorzieningen zijn in ieder geval beschikbaar: a. Jeugd- en jongerenwerk b. Onderwijs c. (School)maatschappelijk werk d. Opvoedondersteuning e. Jeugdgezondheidszorg f. Advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling (AMHK)/Veilig Thuis g. Vertrouwenspersoon h. Kindertelefoon i. Kinderopvang, buitenschoolse opvang en peuterspeelzaalwerk	<p>In art 1.1 wordt onderscheid gemaakt tussen algemene jeugdhulpvoorzieningen en overige voorzieningen. Deze verdeling is niet gemaakt in art. 4 van de verordening en dit zorgt voor onduidelijkheid. Maak algemene voorzieningen breed en koppel het niet specifiek aan jeugdhulp. Daarmee is er meer ruimte voor preventie en wordt voorkomen dat er teveel lagen ontstaan waar gezinnen doorheen moeten.</p> <p>Onafhankelijke clientondersteuning is ook een algemene voorziening en ontbreekt in het overzicht.</p>
Art 4.4	Binnen de kaders van de wet en deze verordening kan een individuele voorziening worden	In de jeugdwet is vastgelegd dat de gemeenteraad in de verordening het kader vastlegt

	<p>verstrekt wanneer door het college is vastgesteld dat:</p> <p>a. inzet van jeugdhulp noodzakelijk is gezien de aard en ernst van de hulpvraag; b. de jeugdige met eigen mogelijkheden, of met inzet van zijn ouders, andere personen uit het eigen netwerk, vrijwilligers of gebruikelijke hulp, geen afdoende oplossing kan vinden voor zijn hulpvraag; c. algemene of andere (voorliggende) voorzieningen in de betreffende situatie niet afdoende blijken.</p> <p>5. Het college kan in uitvoeringsregels nadere regels opstellen ter uitvoering van het bepaalde in dit artikel.</p>	<p><i>Bron jeugdwet art. 2.9 De gemeenteraad stelt bij verordening en met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens deze wet in ieder geval regels: a. over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige voorzieningen, met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning en de wijze van beoordeling van, en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening;</i></p> <p>Deze afweging is zeer beperkt opgenomen in de verordening en geeft wat ons betreft onvoldoende inhoud aan de wettelijke verplichting.</p> <p>Mandaat bij het college en aanvullende regels is het mandaat van de raad verschuiven naar het college.</p>
Art. 5.2	<p>Toegang via de arts:</p> <p>Het college legt het verlenen van een individuele voorziening vast in een brief. Indien de jeugdige en/of ouder meerdere hulpvragen in een kalenderjaar heeft, wordt waar mogelijk volstaan met het verzenden van één brief per kalenderjaar.</p>	<p>Enkele vragen:</p> <p>Wat is de inhoud/functie van deze brief? Heeft dat voldoende waarde om deze administratieve last te laten bestaan?</p>
Art. 6.2	<p>...binnen zes weken een familiegroepsplan op te stellen</p>	<p>Waarom een termijn van 6 weken? Hulpverlening heeft een wettelijk termijn van 6 weken voor het maken van een hulpverleningsplan. Inwoners en jeugdige hebben dat niet. Er zijn situaties waar eerst wat hulp opgestart wordt met een crisis en dat ouders vervolgens een familiegroepsplan willen maken. Advies: geen 6 weken in de verordening zodat er ruimte is voor maatwerk.</p>
Art. 7.1.b	<p>Het college onderzoekt in een gesprek met de jeugdige en/of zijn ouders, zo spoedig mogelijk, doch</p>	<p>Het gaat ook om het vermoeden dat er psychische problemen etc. zijn. Jeugd- en gezinsprofessionals hebben over het</p>

	<p>uiterlijk binnen zes weken na ontvangst van de melding:</p> <p>b. of sprake is van psychische problemen en stoornissen, psychosociale problemen, gedragsproblemen of een verstandelijke beperking van de jeugdige, opvoedingsproblemen van de ouders of adoptie gerelateerde problemen, en zo ja:</p> <p>1°. welke problemen of stoornissen dat zijn;</p> <p>2°. welke ondersteuning, hulp en zorg naar aard en omvang nodig zijn voor de jeugdige om, rekening houdend met zijn leeftijd en ontwikkelingsniveau, gezond en veilig op te groeien, te groeien naar zelfstandigheid en voldoende zelfredzaam te zijn en maatschappelijk te participeren;</p>	<p>algemeen geen inhoudelijke expertise om specialistische onderzoeken te doen en diagnoses vast te stellen.</p> <p>Het gaat dus om diagnoses die eerder door deskundige afgegeven zijn of het signaleren van vermoedens van een diagnose. Belangrijk om dit aan te passen omdat ouders alleen een diagnose kunnen krijgen voor hun kinderen als er ook een specialistisch onderzoek wordt uitgevoerd en er toegang tot jeugdhulp verleend wordt.</p> <p>2. Niet elke jongere groeit naar zelfstandigheid. Een kleine nuancering helpt om beter aan te sluiten op de doelgroep.</p>
Art. 8	<p>Verslag Het college verstrekt aan de jeugdige en/of zijn ouders een schriftelijke weergave van de uitkomsten van het onderzoek (het verslag), dit is het ondersteuningsplan. Het verslag wordt binnen de onderzoekstermijn als genoemd in artikel 7, eerste lid van de verordening opgesteld.</p> <p>Opmerkingen of latere aanvullingen van de jeugdige en/of zijn ouders worden aan het verslag toegevoegd.</p>	<p>Hoe wordt in dit deel van het proces voorkomen dat ouders en de consultant van de gemeente tegenover elkaar komen te staan?</p> <p>Hoe wordt de richtlijn jeugdhulp en jeugdbescherming: samen beslissen met jeugdige en ouders geïmplementeerd in dit proces? Het is belangrijk dat er een gezamenlijk draagvlak is onder een ondersteuningsplan. Liever een gesprek extra en het plan bijstellen dan zienswijze toevoegen. (dit is een werkwijze vanuit de jeugdbescherming, gedwongen hulp en past minder bij een vrijwillig kader) Ouders hebben vaak ook wat ruimte nodig om erover te denken en te kijken of het echt past bij wat ze nodig achten.</p>

		Dus graag een optie voor een extra gesprek invoegen zodat er een breed draagvlak is onder het plan.
Art. 9	Deskundig oordeel en advies Het college vraagt een deskundige die beschikt over relevante deskundigheid als bedoeld in artikel 2.1 van het Besluit Jeugdwet of een daartoe door hem aangewezen adviesinstantie om advies, als dit nodig is voor de deskundige toeleiding naar, advisering over, bepaling van en het inzetten van de aangewezen voorziening, bedoeld in artikel 2.3, eerste lid, van de wet.	Goed artikel maar op welke artikelen/stappen in de toegang is dit van toepassing? Er wordt elke keer over college gesproken en het is belangrijk dat duidelijk is waar in het proces ouders erop kunnen vertrouwen dat ze een deskundig persoon aan tafel hebben.
Art. 10	Aanvraag 1. Jeugdigen en/of ouders kunnen een aanvraag om een individuele voorziening schriftelijk of digitaal indienen bij het college. Een aanvraag wordt ingediend door middel van: a. een door het college vastgesteld formulier, of webformulier bij een digitale aanvraag, of b. een door de jeugdige en/of zijn ouders ondertekend verslag als bedoeld in artikel 8 van deze verordening of ondertekend familiegroepsplan, wanneer op het verslag aangegeven is dat het een aanvraag betreft.	Welk deel van het aanvraagproces wordt hier verstaan onder een aanvraag? In de algemene wet bestuursrecht bestaat een aanvraag (AWB art. 4.1) uit een eerste melding, onderzoek en een besluit binnen een termijn van 8 weken. Art 10 van deze verordening komt niet overeen met AWB art 4.1 want de aanvraag start niet na een onderzoek of ondertekend verslag. Het is belangrijk dat dit proces goed verloopt volgens wettelijke kaders en termijnen. De jeugdwet heeft geen eigen aanvraagproces dus de AWB is van toepassing en niet de WMO. We nemen ook contact op met de VNG om dit te bespreken omdat dit ook in de modelverordening staat.
Art. 12.3	Een aanvraag voor een individuele voorziening in de vorm van een pgb kan door de jeugdige en/of zijn ouders worden ingediend bij het college op een ter beschikking gesteld format of webformulier, waarin is opgenomen: a. welke jeugdhulp de jeugdige en/of zijn	Punt a/b van dit artikel is ook een onderdeel van het ondersteuningsplan. Hoe kunnen we overlap voorkomen? De aanvraag start met een eerste melding van zorgvraag en dat er een voorziening nodig is. Daarna volgt onderzoek (zorgvraag vaststellen, wat kan het netwerk zelf en waarvoor is een

	<p>ouders gezien de hulpvraag willen inkopen met het pgb en wat het beoogde resultaat is; b. indien van toepassing: op welke wijze het beoogde resultaat bijdraagt aan de doelen die in het familiegroepsplan beschreven staan;</p>	<p>voorziening nodig) en daarna komt de keuze PGB en/of ZIN. Het is onduidelijk hoe dit proces in elkaar zit en hoe we extra bureaucratie kunnen voorkomen. Verder ontbreekt een stap in de keuze voor een PGB over het informeren van de ouders.(wettelijke taak jeugdwet art. 8.1.6) Bij punt a t/m f wordt veel inhoudelijke expertise gevraagd. Wie heeft de taak om ouders hierover te informeren? Voor 2015 verzorgde de zorgkantoren trainingen voor PGB beheer. Die zijn er niet meer. Voor goed overwogen keuze en goed PGB beheer is het belangrijk dat ouders goed geïnformeerd zijn.</p>
Art 12.5.c	<p>Het college kan voorts een aanvraag voor een pgb weigeren.....</p> <p>c. voor zover het pgb is bedoeld of wordt gebruikt voor andere kosten dan het leveren van de benodigde hulp. Onder andere kosten wordt o.a. verstaan reis- en verblijfskosten voor zorgverleners, kosten voor feestdagenuitkering en een eenmalige uitkering;</p>	<p>Waarom kunnen ouders/PGBbeheerders niet zelf binnen de tarieven bepalen hoe ze het loon opbouwen?</p> <p>Werknemers bij zorginstellingen kunnen ook hun reiskosten declareren en krijgen extra feestdagen uitkering etc. Deze kosten kunnen in het SVB systeem en de zorgovereenkomsten ook apart vermeld worden.</p>
Art. 12.6.b	<p>6. Het college kent een pgb voor niet-professionele zorg vanuit het sociale netwerk alleen toe: a. Indien de jeugdige en/of zijn ouders motiveert waarom dit tot een gelijk of beter resultaat leidt dan de inzet van een professionele zorgverlener. b. Indien de persoon uit het sociale netwerk die de zorg verleent heeft aangegeven dat de zorg aan de jeugdige en/of zijn ouders voor hem niet leidt tot overbelasting. c. Voor zover door het college professionele hulp niet noodzakelijk wordt geacht.</p>	<p>Met regel 6 c. wordt de mogelijkheid van informeel PGB naast professionele hulp uitgesloten. Dat is niet gewenst want juist deze combinaties kunnen veel zware hulp voorkomen.</p>

<p>Art. 13.3</p>	<p>Indien het pgb is gebaseerd op een uurtarief of <u>gemiddeld resultaattarief</u>, wordt onderscheid gemaakt tussen het tarief voor zorg in natura, een formeel tarief en een informeel tarief: a. het tarief voor zorg in natura is gebaseerd op het goedkoopste tarief zoals afgesproken is met de contracteerde aanbieders. Tevens wordt bij dit tarief rekening gehouden met overige specifieke tariefafspraken die met de aanbieder van zorg in natura overeen zijn gekomen;</p> <p>b. het formele tarief is gebaseerd op het tarief van zorg in natura minus 20% overheadkosten, tenzij met inachtneming van het bepaalde in het eerste lid het tarief in het individuele geval niet toereikend is;</p> <p>c. Het informele tarief bedraagt maximaal het op grond van de Wet langdurige zorg geldende uurtarief voor hulp van niet-professionele zorgverleners, en indien de uurprijs lager is dan dit tarief, 60% van het zorg in natura tarief.</p>	<p>Een gemiddeld resultaattarief is ingewikkeld bij een PGB want de PGB-hulpverlener heeft lang niet altijd de cliënten waarmee hij kan middelen en daardoor hangen daar extra risico's aan zoals geen passende PGB-hulpverleners vinden bij zwaardere zorgvragen.</p> <p>b. Standaard 20% korten op PGB tarieven is het creëren van extra bureaucratie voor ouders in lange zoektochten naar passende PGB hulp en een risico dat er ingeleverd wordt op de kwaliteit. Ook bij PGB hulpverleners zijn er diverse kosten voor bedrijfsvoering, bijscholing, intervisie, wettelijke registratie etc. en is een tarief van 100% billijk.</p> <p>c. Het informeel PGB tarief in de WLZ is 20 euro. Dat is veel duidelijker dan percentages.</p>
<p>Art 13.4</p>	<p>In afwijking van het bepaalde in artikel 2 en 3 onder c, kan de hoogte van het pgb voor informele hulp gelijk zijn aan: a. de maximale hoogte van de tegemoetkoming per kalendermaand voor een hulp uit het sociaal netwerk zoals opgenomen in artikel 8ab van de Regeling Jeugdwet, tenzij op basis</p>	<p>Het gaat om een tarief van maximaal 141 euro per maand. Graag benoemen en het geel gearceerde deel heeft geen toegevoegde waarde want ouders moeten altijd onderbouwen met een budgetplan en dat is de basis voor besluit van tarief en de informele vorm van 3.</p>

	<p>van het budgetplan van de jeugdige en/of ouders kan worden volstaan met een lagere tegemoetkoming, of; b. de tegemoetkoming per kalendermaand voor schoonmaakmiddelen, levensmiddelen, kleding of reiskosten zoals bedoeld in artikel 8ab van de Regeling Jeugdwet. De tegemoetkoming wordt berekend aan de hand van de richtbedragen van het Nibud.</p>	
Art. 14	<p>Onverminderd artikel 8.1.4 van de wet kan het college een beslissing aangaande een individuele voorziening herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat:</p> <p>de jeugdige langer dan 2 maanden verblijft in een instelling als bedoeld in de Wet langdurige zorg of de Zorgverzekeringswet;</p>	<p>Bij verblijf in een instelling/ziekenhuis kan het handiger zijn om het PGB te bevriezen tot na het verblijf zodat de instelling zo snel mogelijk verlaten kan worden. Hiermee wordt voorkomen dat kinderen een periode geen hulp hebben of langer in een instelling moeten verblijven omdat er geen hulp beschikbaar is.</p>